

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Diploma Henrici IV. Altmanno Episcopo concessum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

libet iniuriam inferendam ei occurrere ubi opportunum fuerit, non hæsitetis, & litem quam de decimatione Ecclesiæ suæ habet cum Corbegenſe abbate, vel iuste antè vos terminare, aut absq; latione suæ Ecclesiæ certum tempus ipsius ante nos terminandæ ex utraq; parte statuite vale.

Diploma Henrici IV. Altmanno Episcopo concessum.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Hainricus diuina fauente clementia Rex. Sanctæ Dei Ecclesiæ profectui tantò diligentius providere debemus, quantò excellentius ex dominico munere sublati sumus. Quapropter omnibus Christi nostrisque fidelibus tam presentibus quam futuris notum esse volumus, qualiter nos pro amore diuino animæque patris nostri remedio, Pataviensi Ecclesiæ in honore S. Stephani constructæ & consecratæ, ob interuentum ac petitionem matris nostræ Agnetis Imperatricis Augustæ, instinctu quoque Berthæ reginæ, regni thoriq; nostri consortis, dilectissimi etiam Gebhardi Saltsburgensis Archipræsulis, & Eppanis Neuburgensis Episcopi, nec non ob fidele meritum Altmanni præfatæ sedis antistitis, villam quandam Tyelsfurt dictam, & transitum ipsius fluminis quod dicitur Maracha, & infra hæc loca, Paumgartn, Stupherich, Modzulla, quod est prædium Arnesti Marchionis, quinquaginta regales mansos, in pago Austriæ, in marchia Arnesti marchionis sitas, cum omnibus appendicijs suis, hoc est, vtriusque sexus mancipijs, vineis, agris, pratis, pascuis, campis, siluis, venationibus, forestis, forestarijs, arcis, ædificijs, Ecclesijs, terris, piscationibus, exitibus, & redditibus, vijs & inuijs, mercatis, telonijs, monetis, quæstis & inquirendis, omnique vtilitate in proprium dedimus, confirmauimus, iure perpetuo obtinendum concessimus, ea ratione, vt nullus successorum meorum Imperator siue rex, dux, marchio, comes, aut alia maior aut minor persona iudicialis, præfatæ Ecclesiæ bona prænominata auferre aut alienare præsumat, & vilo modo inquietare. Sed prænominatus Altmannus Episcopus, eiusdemque successores, liberam inde habeant potestatem tenendi, precariandi, commutandi, vel quidquid ad vtilitatem eiusdem Ecclesiæ voluerint, faciendi. Et vt hæc regalis traditio nostra stabilis & inconuulsa permaneat omni æuo, hanc chartam conscribi, manuque propria corroborans sigilli nostri impressione iussimus insigniri. Signum domini Henrici quarti regis. Sigehardus Cancellarius, vice Godefridi vicecancellarij recognoui. Datum secundo nonas Martij. Anno Domini M L X V I I, indictione prima: anno autem ordinationis domini Henrici quarti regis decimo quinto, regni verò vndecimo. Actum Ratisbonæ in Dei nomine feliciter.

In alio Catalogo Pataviens. Episcoporum. Tricesimus septimus numeratur hic Altmannus eiusq; vita sic descripta legitur.

Altmannus Westphalus ex Saxonia claris parentibus editus, & vt in perueteri Chronica habetur, vltimus ex celebri ac perueteri Putinensium Ducum (qui in Austria quidem vixerunt, sed in Saxoniæ & Westphaliæ principum aulis seruierunt) genere, diuinis ac secularibus literis apprime eruditus, & apud Paderbornen. Episcopatum in Westphalia canonicus fuit, & Scholasticus. Deinde Aquisgrani Canonicus & Præpositus. Addunt etiam aliqui Coloniae Canonicum & præpositum fuisse, quo tempore etiam in palatio Henrici tertij Capellanus Cæsarum claruit. Quo defuncto Altmannus Imperatrici Agneti fidei adhæsit obsequio, cum qua Pataviam venit, eo tempore, quo Egil-

Egilbertus Episcopatus infulam tenuit. Cæterum cum an. Dom. 1065. multi nobiles transfretarent in terram sanctam vulgari opinione deterriti, quasi di-
 es instaret iudicij, eò quod Pascha illo anno euenisset sexto Calend. April. quo
 scribitur Resurrectio Christi. Almannus pariter ex loco Regiæ cum mul-
 tis de palatio viris honoratis Sigefrido Archiepiscopo Moguntino, & Cunthe-
 ro Wirzburgenfi Episcopo comitem itineris & laboris socium sese coniunxit. *(forte Cun-
 thero.)*
 Qui dum persolutis in Hierusalem votis in patriam redirent, contigit vt Egil-
 bertus Pataviens. Episcopus defungeretur atque in cœlesti gloria beatis pro di-
 gnis meritis coniungeretur. Post cuius mortem Agaes Regina regniq̄e opti-
 mates consilium ineunt, ac omnes Almannum in locum defuncti Episcopi
 eligunt, Clerus collaudat, omnis populus clamat Almannum Episcopali di-
 gnissimum honore, quem doctrina & bonitate scirent plenum. Mox mit-
 tuntur obuiam viri clari in Pannoniam, qui virgam pastorem & annulum
 sponsalem electo deferant, eumq̄e decenti honore ad sedem Pataviens. de-
 ducant. Vbi bene exceptus à Gebhardo Salzburgenfi Archiepiscopo conse-
 cratur, suo olim in Gymnasio Parisiensi condiscipulo, vbi non hunc tantum
 Gebhardum, genere comitem ab Helfenstein, sed & Adalberonem comitem
 Lambacensem contubernalem habuit. De quibus legitur. Qui quum ali-
 quando Parisiis simul coniuati hilarius, & collocuti liberius essent, inter va-
 rios alios vltro citroq̄e habitos sermones, alius alij fortunas prædicentes,
 mira quædam vaticinati sunt, ita nimirum hunc isti, alium alij Episcopatu
 ali-
 quando præficiendum esse. Et hunc hoc loco, alium alio Monasterium ere-
 cturum fore, additis pollicitationibus se tunc quoque, si fors ita ferat, singu-
 lari beneuolentia velle esse coniunctos inuicem. Vtq̄e hæc omnia, in eo
 conuiuio per iocum dicta sunt obiter, ita eodem quoque euentu postea habue-
 runt. Nam Episcopi designati sunt omnes, Gebhardus Salzburgi, Adalbe-
 ro Wirzburgi, Almannus Pataviæ, sed & Monasteria construxerunt singuli, &
 vnusquisque in Monasterio à se constructo, liberalissimè donato, sepultus
 est, Gebhardus in Admontensi, quod in Stiria Ferium montem ad Anasum
 fluuium situm est. Adalbero in Lambacensi apud Austrios supra Anasianos,
 Almannus in Gothevicensi apud Austrios infra Anasianos, vterque exul, &
 ex Episcopatu suo per Henricum 4. deiectus, vt infortunia etiam haberent,
 quemadmodum fortunas communes. Erat Episcopus admodum religio-
 sus, Deumq̄e timens plurimum. Vnde munificum habuit benefactorem
 Imp. Henricum 4. à quo tale priuilegium, & insignia quædam bona in eodem
 diplomate nominata impetrauit.

*Diploma hic inseritur, quod habetur supra
 Sequuntur cætera in Chronico, de Almanno.*

Porro Almannus, vt Ecclesiam Dei plantaret, in primis in suburbio Pa-
 tauensi Monasterium in honore S. Nicolai super ripam Oeni fluminis consti-
 tuit, quod multis prædijs & Vineis dotauit, eiq̄e loco præfecit Hartmannum
 Præpositum, virum omni sapientia præditum, vt collegium, vitam sub regula
 B. Augustini exigentem ibi colligeret. De hinc ad alia Monasteria reforman-
 da animum intendit. In Norico ripensi Monasterium erat S. Floriani, in quo
 erant Clerici coniugijs & lucris secularibus intenti, negligentes seruitium Dei.
 Hoc Episcopi prouidentia inde eliminauit, religiosas personas ad seruiendum
 Deo ibi constituens. Ipse locus fertur quondam à monachis inhabitatus, sed
 ab Hungaris destructus, denuò ab Egilberto Episcopo Almanni prædecessore
 repa-